

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra ASMADÆUS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 447. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889641081696/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

sig ikke en Tomme. Saa drejede han Hovedet og saa over paa Asmadæus med et Par Øjne, der stod ud af deres Hulter, som havde han og ikke Vognen hele Læsset over sig.

— Giv en Haandsrækning, Kammerat! sagde han forpustet som den, der er klemmt inde og sidder fast.

Asmadæus slog et Par Gange Armene sammen over Brystet for at faa Musklerne tørt op, og drev saa hen til Gamlingen og spyttede i Hænderne for at tage fat.

— Nej, her! her! bad den halte og stak Hovedet skævt ud under Læsset, som om Asmadæus ikke hurtigt nok kunde faa Øje paa ham.

Asmadæus drev hen til ham.

— Det vælter! — vi skal bare hen om Hjørnet! — tag og stiv det af, mens vi trækker!

— Ja vel, hiv væk! sagde Asmadæus og stemmede Ryggen imod, saa det knagede i alt det fattige Træ.

Den halte sprang som en Skade hen til Gamlingen, og straks krummede de deres Rygge og sled væk, som slæbte de efter højere Ordre hele den forvirrede Verden frem paa Dømedag og turde ikke vende sig.

Asmadæus fulgte ved Siden af Læsset og svedte. Han havde sin Skulder mod en Bordkant, der skar ham som en væltet Bjergkam; men han turde ikke skifte Stilling.

— Du maa være stærk! raabte han hen til den halte.

Den halte vendte sig forskrækket.

— Kan du ikke?

— Aa jo, — hiv væk! lo Asmadæus.

Men henne paa Hjørnet svingede Vognen. Det peb saa klage- ligt i den. Bordkanten masede sig med et Stød ned over Asmadæus. Han sprang krumt langt ud til Siden. Og der laa det fattige Læs med et Brag.

I det samme stod den halte ved Asmadæuses Side og stirrede paa Bunken.